

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam pojd, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljanje naročnine se ne odira. — Za oznanila se plačuje od petdesetopne petič-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Pesamezne številke po 10 h.

Upravnštva telefon št. 85.

Narodno vprašanje v Avstriji.

I.

Z razvojem nemškega cesarstva v srednjem veku je nastala potreba, da se ob srednji Donavi utemelji večja država. To potrebo so vsaki svojega stališča čutili češki, nemški in tudi ogrski vladarji. Češki kralj Premisl Otokar II. je prvi utemeljil takošno „Avstrijo“, ali si je ni mogel vzdržati. Še le Rudolfu Habsburškemu se je posrečilo položiti temelj današnji „Avstriji“, ali on je obenem postal tudi nemški cesar. To pa za Avstrijo ni bilo dobro, kar je Premisl Otokar II. že takrat sprevidel, ko ni hotel zase sprejeti nemške cesarske krone, a zgodovina je žalibog prejasno potrdila, da je dobro sodil. Vse stroške nemškega cesarstva so odslej nosile avstrijske dežele, a če je bilo treba cesarstvo braniti proti tujim ali pa tudi proti domačim sovražnikom, se je zmeraj prelivala le „avstrijska“ kri. To je bil prvi dobiček, ki smo ga dobili od Nemčije. Vkljub temu je „Avstrija“ rasla in se pomnožila z deželami češke in ogrske krone. Prelepa je to bila državna skupina, ali je zahtevala tudi skrbne in umne vlade. Zato je bila največja nesreča za to državno skupino, da je Ferdinand I. po svojem bratu prevzel nemško cesarstvo, ki mu ni dajalo pravih dohodkov, nič moči, pač pa mnogo skrbi in zadržev, in vse to na račun naslednjih dežel in držav. In tako je ostalo in postajalo čimdalje huje do razpada nemškega cesarstva. Niti proti mogočnim francoskim kraljem, najnevarnejšim sovražnikom Nemčije, niso nemški cesarji dobivali pomoči iz nemškega cesarstva, marveč so se isti nemški knezi zavezali s Francozi ter se z njimi vojskovali proti lastnim cesarjem, dokler se niso Hohenzollerni povzdignili ter si z brambo Nemčije gladili pota do prvenstva in do cesarskega prestola na Nemškem. Nova „Avstrija“ se je med tem zamenjajala duševno in gmotno; mo-

rala je trošiti in krvaveti, da bi svojim vladarjem ohranila nemško cesarsko krono, ki je bila brez veljave in pomena. K temu nadlogam je nad nesrečno „Avstrijo“ prišla še turška sila in ž njo vsako gorje. Ni čuda torej, da so se ogrska, a naposled tudi vsekar zvesta hrvaška gospoda jeli upirati in vzdigovati proti lastnim kraljem. Prostor nam ne dopušča, da bi te naše trditve zgodovinski obširnejše pojasnili.

Napočila je doba francoskega prevrata. Napoleon je prišel čez Reno in zrušil gnilo nemško cesarstvo. Franjo II. je tedaj sam stopil z nemškega prestola ter se oklical za cesarja „avstrijskega“.

Francoska nevihta se je zopet podelila, ali vsa Evropa je bila razdejana. Razbite kose nemškega cesarstva so s takozvano „nemško zavezo“ pod avstrijskim prvenstvom za silo skrpali, ali ta vez je bila podobna žici okoli počenega lonca. Nesrečna „Avstrija“ niti zdaj ni hotela sprevideti prave svoje naloge, ki je bila jasna že pri njenem spočetju za Karla Velikega. Takrat je avstrijska kraljina imela nalogo, da brani Nemčijo proti vzhodu, a poznejša habsburška „Avstrija“ je imela obdržavati ravnovesje med zahodno in vzhodno Evropo. To nalogo je mogla le tedaj uspešno vršiti, ko bi bila vso skrb posvetila splošnemu blagostanju svojih narodov, jih z modrim vladanjem sprijaznila med seboj in jih čim tesneje združila v močno in veljavno državno skupino. Ali vsega tega ni bilo, ampak „srce“ jo je vedno vleklo v Nemčijo, kjer je vsekar našla dosti nasprotstva in le malo prihlinjeneja in sebičnega prijateljstva. To se jasno vidi že v „zlati buli“, ki avstrijskih vojvod ni vštela med volilne kneze ter jim ni podelila pravice, da bi se udeležili volitev nemških cesarjev.

Cesar Josip II. je izprevidel, da je „Avstrija“ premalo nemška, da bi si mogla v Nemčiji lastiti prvenstvo, pa je skušal spraviti še Bavarsko pod Avstrijo; obenem pa se je lotil germanizacije celo na Ogrskem in

Hrvatskem. Toda niti eno, niti drugo se mu ni posrečilo. Največjo podporo je imel pri tem v nemških mestnih prebivalcih, ki so jih domači češki in ogrski kralji nekdanj sami pozivali v deželo, da so ž njimi pomnožili meščanski stan ter povzdignili obrt in trgovino, kar je zopet najbolj povečalo državne dohodke. Le poljski kralji niso marali za nemške naseljence, brez katerih pa se tedaj v srednji Evropi v tedanjih časih ni moglo razviti urejeno meščanstvo. S tem so se Poljaki pač ubranili pomembne nevarnosti, ali zato je ves promet prišel v roke židovstva, ki je ugonobilo splošno blagostanje ter pomagalo podirati poljsko državo.

Z germanizacijo Josipa II. se je začelo narodno vprašanje v Avstriji, ki se še danes ni rešilo, in sicer glavno zato ne, ker Avstrija nikdar ni hotela biti v resnici „avstrijska“, ampak vedno hoče biti „nemška“. Počenši od Josipa II. je germanizacija bila zdaj manj, zdaj bolj prita-jeni glavni smoter avstrijske vlade. Prav to pa je skupaj s slobodoumnimi idejami francoskimi probudilo narodno zavest pri vseh narodih in in tudi pri nas Slovencih. Nemci niso bili novemu narodnemu gibanju nasproti, kajti tudi njih je prešinilo plemenito narodno navdušenje in slobodoumje, pa jim je bila prva skrb, da se zbero in čim ožje združijo med seboj. Toda že sta se pokazali dve struje; ena je v Frankfurtu hotela obdržati „nemško zvezo“ žalostnega spomina pod predsedstvom avstrijskega cesarja, druga pa je zahtevala preporedo nemškega naroda pod hohenzollernskim vdstvom, t. j. pod pruskimi kralji. V tem je prišlo l. 1848. a za njim splošna reakcija z najostrejšim absolutizmom. Nesrečna italijanska vojna leta 1859. nam je rodila ustavo, pruska vojna leta 1866. pa je podrla „nemško zvezo“ ter močno povzdignila Hohenzollerna, ki so zdaj zbirali nemške dežele ter jih po francoski vojni leta 1870. združili v novo nemško cesarstvo, v

katerem „Avstrija“ ni imela več bese-de.

Zdaj je bil zadnji čas, da bi se „Avstrija“ zavedla ter v resnici postala „Avstrija“, v kateri bi se srečni narodi oklenili drug drugega ter povzdignili moč in veljavo skupne svoje države. Toda bilo je ravno narobe. Namesto umnih domačih mož je dobil državno krmilo v roke tujec, ki je nesrečno „Avstrijo“ razkral ter napravil nekako „Avstro-Ogrsko“ z nemško in madžarsko narodno nadvlado. Dasi so Madžari v tej razklani monarhiji dobili preveč vpliva na celo monarhijo in še več koristi na račun „avstrijske“ polovice, le niso bili zadovoljni, ampak so delali in še delajo le na to, da bi postali popolnoma sami svoji. A mi v Avstriji? — Dobili smo ustavo, ki je obetala vsem narodom enake pravice in slobodščine; ali že volilni red je bil tako premeteno, zlobno in predržno skrojen, da so dobili Nemci večino v državnem zboru. Tako je vlada tudi zdaj še na prvem mestu mislila na to, da bi „avstrijski“ polovici monarhije dala nemški značaj. Nemci so se s toliko državno podporo prevzeli ter so ustavnim potom germanizirali in tlačili druge narode kakorkoli, kadarkoli in kjerkoli so jih mogli. Začeli so se tudi hudi narodni boji po vsem cesarstvu, kakršnih prej ni bilo. Koliko smo v državem zboru doživeli zasramovanja in ponižanja, ne le mi Slovenci, ampak tudi drugi slovanski narodi, nam je še vsem v živem spominu. Nemci so bili odslej slobodoumni le za-se, a drugim so zdaj pa zdaj dovolili kako narodno malenkost, ki je zavednega moža morala po svoji ničevnosti le še bolj razdražiti in razburiti. Tako so se najumniji slovanski možje morali v državem zboru leta in leta boriti za stvari, ki se v drugih državah razumevajo same po sebi. Koliko se je s takimi parlamentarnimi boji potratilo dragocenega časa! Koliko milijonov težkega davka se je tem potom po nepotrebnem potrošilo! A kjer so prebivalci mirno živeli drug poleg

drugega in kjer ni bilo narodnega nasprotstva, tam so ga vladni organi umetno napravili.

Volilna reforma.

Dunaj, 18. julija. Odsek za volilno reformo je nadaljeval danes ves dan podrobno razpravo o Češki, ne da bi bilo mogoče doseči kak sklep. Kompromisna pogajanja so naletela na velike ovire na obeh straneh. Dasi baron Beck neumorno mešetari, vendar ne more omehčati strank. Ministrski predsednik pa je kategorično izjavil, da odsek nikakor ne gre na dopust poprej, dokler ne dožene razdelitve volilnih okrajev in mandatov za zadnje tri dežele. Ako ne bo šlo drugače, zborovati bo moral v večernih sejah. Češki Nemci vztrajajo pri svoji zahtevi, da dobe Nemci na Češkem 58 mandatov, med temi dva minoritetna mandata za Prago, Polzenj in Budjevojice, v kateri namen se naj za ta mesta uvede katastralna razdelitev. Pri včerajšnjem mešetarenju ministrskega predsednika z raznimi strankami se je pokazala potreba, da se število vseh mandatov zopet pomnoži za dva, in sicer dobe Poljaki tretji mandat v Galiciji kot kompenzacija za novi mandat na Tirolskem, a obenem se mora dati tudi Malorusom v Galiciji nov mandat. — Kompromis glede Moravske je skoraj gotov. Čehi dobe dva mandata, Nemci le enega, a v nadomestilo za drugi mandat dobe ali peti mestni mandat v Gradcu ali pa za gorenjeavstrijska mesta. — Jutri se bo v odseku nadaljevala razprava o Češki.

Konzervativni elementi vseh strank, pa tudi del Poljakov in Vsenemcevo agituje zadnji čas zelo živahno za pluralno volilno pravico, češ, da se bodo na ta način sprijaznili z volilno reformo tudi veleposestniki, a tudi gosposka zbornica bi potem ne delala ovir.

Ogrsko-hrvatski drž. zbor.

Budapešta, 18. julija. V debati o proračunu justičnega mi-

LISTEK.

Naravoslovne črtice.

XIII.

(Konec.)

Friedenthal se je pečal nadalje jako temeljito z Uhlenhuthovo iznajdbo in preiskoval vse mogoče vretenčarje, posebno pa sesalce. Poskusi so do-gnali, da v posameznih zoologijskih rodbinah ni posebne krvne razlike, da pa že v podredovih in redovih močno raste. Podgana in miš — ka-žeta istokrvnost; ne tako kunec in morski prešički; zajec in kunec pa sta zopet istokrvna. Pes, lisica in volk so istokrvni — pasji serum pa uniči krvničke mačke in narobe.

Glede krvi primatov (človeka in človeških opic) so pokazali poskusi negativne rezultate pri ribah, žabah, kačah, golobih, konjih itd. Ravno tako je izostala reakcija pri pol-opicah in nižjih opicah: pri variju, pri ba-buinu, pri makaku in drugih. Kri orangutanga in gibona pa je dala pozitiven odgovor.

tem visoko razvitim opicam v istem razmerju kakor miš k podgani, pes k volku, zajec h kuncu! Torej jako bližnje sorodstvo, dosti bližje, kakor so najvnetejši „Darwinisti“ sanjali kdaj.

Žalostno — a resnično! — vedno huje se godi vernim ljudem v današnjih časih! Pred nekaj stoletji so jim vzeli ponosno zavest, potrjeno od starega soldata Jozue, da je zemlja tista stvar, krog katere se suče solnce in vse drugo — tedaj pa jim pridejo še s tezami — o sorodstvu z opicami, ki nimajo niti ne neumrljive duše. Grozno! Erlangski Fleischmann, kje si? Pridi in reši svoje verne ovčice. Če pa vstane zopet kak Plate ali kak drug antikrist proti tebi — potem ti pošljemo naše „Obzoraše“ na pomoč. In zmaga bo gotova — pri analfabetih in drugih takih sorodnih duhovih seveda.

Kar nas je prijatelj dev descendenčne in drugih takih teorij, verjamemo tudi na razvoj in napredek. Organi, katerih ne rabimo, zginjajo, oni pa, katere rabimo, se razvijajo. Govoreči o diluvijalnih čeljustih, smo opozorili na to, da so imeli tedanji ljudje vsi

po 3 kočnike-mlevce. V tedanjih časih se ni zauživalo toliko kuhane in mehke hrane, kakor dandanes, in tako je tudi umljivo, da so morali tedanji ljudje bolj zvečiti kakor mi. Naše zobovje pa vedno peša, in mnogo ljudi sploh tretjega kočnika več nima. Pri nekaterih se sploh ne pokaže, pri drugih jako hitro izpade. Verjetno je, da ga nekdanj izgubimo popolnoma, tako, da bomo imeli samo po dva mlecila, kar za sedanje življenjske razmere popolnoma zadostuje.

Precej odveč nam je tudi mezinec na nogi. Pri veliki večini kulturnih ljudi je tudi pohabljen, potisnjen k ostalim prstom, in za hojo čisto nepotreben. K sedanji njegovi revni obliki so ga kajpada pripravila naša obuvala — in ker ni misliti, da se bo vzrok spremenil, tudi ni upanja, da se razvije mazinec, kakor bi se mu to spodobilo kot pravemu prstu. Nemogoče pa ni, da atrofira tekom časa toliko, da ga pozne generacije sploh ne bodo več imele. Gotovo pa se bo še zmanjšal. In ker ga ne bomo dosti pogrešali, se tudi ne bomo jokali zaradi tega nedostatka v človeški popolnosti.

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

„Če je šel obiskat kakega prijatelja, kakor je rekel in če ga sploh ima, ali če je šel tolažiti kako vdovo, kakor jaz mislim, potem mu ni treba ne orožja ne ostrog,“ je menil Luka in nadaljeval svoje delo s tem, da je iz torbe na Kristofovem konju vzel zavoj klobas in ga spravil v torbo na svojem konju, češ, da bodeta oba konja enako otovorjena.

„Zakaj dvomiš, če ima Zlatopoljec sploh kakega prijatelja?“ je vprašal Krvosrd.

„Ah, gospod Krvosrd, kdo na svetu pa more reči, da ima resnične prijatelje? Kolikrat se je že zgodilo, da se je človek zaupal človeku, ki ga je smatral svojim najzvestejšim prijateljem, a se je izkazalo, da je bil izdajalec! Kdo ve, če ni moj gospodar med tem, ko se jaz tu z vami razgovarjam, padel v kako nesrečo.“

„Zgodilo se je tako,“ je mrmraje odgovoril Krvosrd.

Luka je bil v trenutku ves izpre-

menjen. Izpuštil je konja in zgrabil svoje bodalo.

„Kaj se je zgodilo? Ali stojita mož proti možu?“

„Da, mož proti možu,“ je odgovoril Krvosrd, „toda pomisli je, da je Zlatopoljec brez orožja, njega nasprotnik pa je oborožen.“

„Toliko slabše za nasprotnika.“ Luka je bil popolnoma pomirjen; vta-knil je bodalo za pas in svojo pozornost zopet posvetil klobasam.

Še je Krvosrd strmel nad to Lu-kovo ravnodušnostjo, ko je pridrvel iz podzemskih prostorov smrtnobled in upadel človek. Trepetal je po vsem životu, ježili so se mu lasje in oči je imel izbuljene. Goli meč mu je padel iz rok in z roko si je gladil čelo in mel oči, kakor bi hotel pregnati grozno vizijo. Bil je to Bernard grof Sternberg.

Krvosrd je skočil k njemu, a še predno ga je mogel kaj vprašati, je vskliknil grof Sternberg:

„Idi... idi hitro... ko je padel, je tebe klical.“

Zdaj je priskočil tudi Luka z bodalom v roki.

„Ste-li ubili mojega gospodarja?“

nistrstva je zahteval posl. Nagy zboljšanje plač sodnikom. — Justični minister Polonyi je odgovarjal, da dolgov pokvariyo sodne uradnike. Žalostno je, da so večini sodnikov plače za dolgo časa v naprej zarubljene. — Pri razpravi o proračunu ministrstva notranjih zadev je zahteval posl. Navay reformiranje komitatne uprave. — Na znano interpelacijo poslanca Polita (Srb) zaradi carinske vojne s Srbijo je izjavil ministrski predsednik, da Ogrska ni za veterinarsko pogodbo s Srbijo.

Nagodba med Avstrijo in Ogrsko.

Budapešta, 18. julija. Današnji ministrski svet se je bavil za nagodbo z Avstrijo. Določilo se je, da se začne pogajanja šele po odgoditvi državnega zbora, t. j. v začetku avgusta.

Carinska vojna s Srbijo.

Belgrad, 18. julija. Vseh 16 poslancev skrajne opozicije je v skupščini interpeliralo ministrskega predsednika Pasića: 1.) Zakaj se je pretrgala trgovinska pogodba z Avstrijo; 2.) zakaj se dosedaj ni dosegel tozadevni provizorij in ali so se tudi tozadevna pogajanja prekinila; 3.) ali hoče vlada pri nabavi topov upoštevati razsodbo tozadevne komisije; 4.) ali hoče vlada priobčiti diplomatsko dopisovanje glede trgovinske pogodbe z Avstro-Ogrsko in poročilo artiljerijske komisije, da bodo državljanji s skupščino vred poznali, kako je z zadevami, za katere se vse javno mnenje Srbije zelo zanima; 5.) kaj misli vlada o sedanjem brezpogodbem položaju med Srbijo in Avstro-Ogrsko, ali priznava, da je ta položaj zelo škodljiv za uvoz in izvoz ter sploh za vso trgovino in gospodarstvo. Po celi deželi so razširjeni agitatorji za Avstrijo, ki strašijo prebivalstvo.

Budapešta, 18. julija. V današnji seji drž. zbora je posl. Polit interpeliral ministrskega predsednika, ali hoče ogrska vlada zastaviti vse sile, da se carinska vojna s Srbijo konča, ter se sklene definitivna trgovinska pogodba.

Kreta.

Rim, 18. julija. Italijanska vlada je sporočila ostalim trem varstvenim velesilam na Kreti, da odpokliče svoje orožnike in častnike s Krete, ker ji vzdrževanje orožništva na otoku nalaga materialnih žrtev, a žanje le nevaležnost. Ker Italija nima na Kreti posebnih interesov, tudi nima vzroka, še nadalje opravljati prevzeto misijo.

Carigrad, 18. julija. Turška vlada je razposlala varstvenim velesilam na Kreti okrožnico, v kateri protestuje proti grškim garnizijam na otoku, proti temu, da bi v Turčiji živeči Krečani bili pod varstvom velesil, da bi se v turških zaporih nahajajoči se Krečani izročali krečanskim oblastnjim, proti krečanski poštni in

Pa če ste rimski papež ali nemški cesar, pri moji veri, da vam izrežem jetra in da jih bodo jedli vaši psi na olju ocvrte. Jaz bom Kristofa Zlatopoljca maščeval, da bodo o tem še govorili čez sto let."

Previdnost ni zapustila Luke niti v tem trenutku, kajti v tem, ko je grofu Sternbergu takó grozil, je ves čas ostal v primerni oddaljenosti.

"Ne vem, če sem ga ubil. Mrtev je, preboden je, toda iz njegovega života ni otekla ne ena kaplja krvi. Idite, Krvosrd... Klical vas je... jaz vas počakam tu. Preveč me je groza, da bi šel še enkrat v te podzemne prostore."

Krvosrd je pohitel v klet, Luka pa se je vrnil h konjem.

"S papeževga altarja v Rimu bi ukradel sto sveč in jih peš nesel v Kelmorajn, če bi zdajle vedel, kako je moj gospodar tega hrabrega grofa prekanil, zakaj zastavil bi svojo lastno glavo, da je Kristof Zlatopoljec tako živ in zdrav, kakor sem jaz." Tako je sam sebi govoril Luka, si urezal velik kos klobase in zadovoljno cmakaje gledal z bistrimi, škodoželjnimi pogledi grofa Bernarda Sternberga, ki je še ves prepadel sedel na klopi v

brzojavni službi in proti zatiranju mohamedanov na otoku, ki so primorani, se izseljevati.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 18. julija. Vest o štrajku policistov ni resnična. Le nekateri policaji so stavili pogoje za zboljšanje plač. — V dumi so zahtevali kadeti, naj se izda manifest na narod, ker duma ne sme čakati, da bodo gorela mesta in vasi ter zagrabila anarhija celo deželo.

Varšava, 18. julija. V guberniji Voroneš se rapidno širijo kmetški punti. Kmetje ropajo graščinska posestva. Graščaki beže. Gubernator je prišel s kozaki in dragonci.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. julija.

— **Somlšljeniki, jutri v petek vsi na shod!** Jutri zvečer ob 1/2 9. uri bo v „Mestnem domu“ javen shod, katerega je sklical izvrševalni odbor narodno-napredne stranke. Na dnevnem redu je razprava o obravnavah in sklepih državnoborskega odseka za volilno reformo, tičočih se Koroške, Štajerske in Kranjske. Govorila bodeta gospoda dr. Ivan Tavčar in dr. Karel Triller. Na shodu bosta ta dva gospoda razložila, kaka krivica se je zgodila koroškimi in štajerskimi Slovence in kako je opeharjeno in oiganjeno napredno meščanstvo. Klerikalcem gre mrz po kosteh zaradi tega shoda in pripravljajo se že, da bi delali na njem nemire. Dolžnost ljubljanskih naprednjakov je, da se v čim največjem številu udeleže tega shoda in pokažejo svojo udeležbo, da obsojajo izdajalsko početje naših klerikalcev. Zatorej jutri zvečer vsi v „Mestni dom!“

— **Pytija v Ovijačevi hiši.** Stari Grki so imeli baburo, ki jim je za dobro plačilo prorokovala vse mogoče, a tako zvito in dvoumno, da je njen govor lahko razumel vsak kakor je baš hotel. Taka Pytija stanuje brezplačno v Ovijačevi hiši v osebi dolgo-nosega katoliškega poslanca. Mi smo dr. Šusteršiču opetovano dokazali, da je prodal štajerske in koroške Slovence ter mu po stenografičnem zapisniku dokazali, da je v odločilnem trenutku, ko so ga zapustili vsi poslanci, izjavil, da je le nekako primoran glasovati za 7. slovenski mandat na Štajerskem, in sicer proti glasu svojega srca, ki mu še vedno veleva, naj bi si na stroške obmejnih Slovencev rajši pomnožil svojih privrženih backov na Kranjskem ter postal na ta način vseomogočni imperator slovenstva. Njegovo srce je popolnoma za sebične nakane, a ker tega ne more doseči, da se mu ne zruši tempelj lastnega božanstva nad glavo, vda se sili za zahteve štajerskih Slovencev, a od srca mu to ne gre. Tolikrat je govoril kot sebični vođa

veži in z vidnim strahom čakal, da se vrne Krvosrd iz podzemskih prostorov Davidove hiše.

Krvosrd je ostal skoro celo uro v podzemskih prostorih. Ko se je vrnil, je molče izročil Luki zlat prstan.

„O satan, o Belcebub, o Lucifer — zakaj ste mi to napravili,“ je zajecal Luka. „Zlodej vas naj obesi za repe in naj vas pusti viseti, dokler bom moral jaz begati po svetu; jesti naj vam da garje in piti mačjo kri in vsako sčetinico naj vam posebej izpuli z razbeljenimi kleščami.“

Luka je zajezdil svojega konja, prijel Zlatopoljčevega za uzdo in glasno zabavljaše zdirjal iz hiše.

„Grof Bernard Sternberg — ne pozabite svoje obljube,“ je dejal Krvosrd, ko je Luka izginil iz hiše.

„Zanesite se name,“ je odgovoril grof Bernard, „izpolnim jo na vsak način.“

Sternberg je zapustil hišo, Krvosrd pa je pohitel v svojo sobo, kjer je dolgo časa pri zaprtih vratih pripravljaval in zbiral vsakovrstne stvari, ki jih je potem povil v zveženj in se ž njimi skrivaj vrnil v podzemne prostore. (Dalje prih.)

klerikalne stranke in ne kot zagonetna Pytija. Razumeli so ga dobro slovenski sovragi, razumeli pa tudi na zgoraj, kjer jim smrdi vsak narodni postulat, a vedo, da ojačenje klerikalizma ni vladi na škodo, temuč le na korist. Sedaj pa, ko smo vseomogočnega voditelja brezdomovinske klerikalne drhali razkrinkali z njegovimi lastnimi besedami posebno štajerskim in koroškim Slovence, prelevil se je v zagonetno Pytijo. „Slovenec“ pravi, da je bila to „komplicirana taktična poteza“, za kar da smo liberalci preneumni in presurovi, da bi jo spoznali in razumeli. Radi priznamo, da smo liberalci res ljudje, ki ne razumemo zvijačnih jezuitskih in liguorijanskih spletkarij, da vidimo hudobijo, kjer se hudobija zgodi, in slišimo laž tam, kjer se izgovori, ker smo v svojem poštenem srcu vajeni, da povemo, kar mislimo, in to tako, kakor mislimo. Jezuiti a la Šusteršič pa imajo dar govora zato, da prikrijevajo svoje hudobne nakane. Da bi naš narod poznal to liguorijansko moralno, godilo bi se mu na političnem in gospodarskem polju mnogo bolje, ker bi lažnjive proroke pognal z gorjačo od sebe. Ker pa mu govoriš katoliški zapeljivci v „kompliciranih potezah“, poslušajo z odprtimi usti, ker mislijo, da imajo pred seboj prave proroke, a končno so z lastnimi palicami tepeni, liguorijanski lisjaki pa se za hrbotom smejejo njihovi lahkovernosti. Nadalje obeta „Slovenec“ da bo dr. Šusteršič v več člankih pojasnil boj za slovenske mandate, a ne tako, kakor se spodobi resnemu poslancu, temuč tako, da ga niti voditelji naprednih Slovencev ne bodo razumeli. Tako napreduje „Slovenec“ sam. Oglasila se bo tedaj zopet hinavska Pytija iz Ovijačeve hiše.

— **Sapo zaprla** sta županu Hribarju Gostinčar oče in sin. Pomislite le: predložil je občinskemu svetu načrt občinskega reda in občinskega volilnega reda, ne da bi se prej posvetoval z njima! — Vsaj je pa tudi naiven mož, ta ljubljanski župan. Kaj res misli, da sme samostojna poročila podajati odsekom občinskega sveta in da so samo ti poklicani posvetovati se o njih ter poročati potem občinskemu svetu? Občinski red res kaj takega predpisuje; toda kaj je občinski red proti ukazom in predpisom rodbine Gostinčarjeve! Zato sta ga pa tudi prijela oče in sin. In prijela sta ga za župansko besedo. Pa ne za tisto župansko besedo, ki jo je dal in tudi vestno izpolnil; temveč za ono, ki je ni dal, katero bi bil pa po njunem mnenju lahko dal. Prav oblastno sta ga poklicala pred svoj tribunal in kolikor mi župana Hribarja poznamo, bode trepetaje sledil njunemu klicu. — Sicer bi pa po našem mnenju ta grozni konflikt bil najprej in najboljše poravnani, ko bi župan Hribar izdelal tako osnovo občinskega reda, katera bi upeljala v Ljubljani dedno županstvo za rodbino Gostinčarjevo. Potem bi bil z županom vsaj zadovoljna Gostinčar: oče in sin.

— **Nova železnica in „Slovenec“.** Klerikalni backi niso zreli za nobeno važno gospodarsko panogo. To ve najbolje „Slovenec“, ki mu je bilo dobro znano, da bi njegovega članka o otvoritvi nove železnice ne hotel noben njegov naročnik čitati, ker ga ne razume. Železnice so za „dobro katoliško ljudstvo“ še vedno le strašilo za pasočo se živino. Da bi zbudil vendar nekaj razumevanja za ta eminentni gospodarski pojav, je zabelil članek z običajnim napadom na liberalce in s pogrevanjem volilne reforme. „Liberalna nadvlada na Kranjskem s svojo kričavostjo, brezdelnostjo in surovostjo bo kmalu završila svoje politično življenje,“ piše „Slovenec“. Toliko logike je pričakovati le koncem vročega julija, ko se v Šenklavžu možgani smode. Še bolj logično bi bilo, ako bi „Slovenec“ zapisal, da je nova železnica zgrajena v ta namen, da odpelje vse liberalce v Adrijansko morje. Backi bi tudi to verjeli.

— **Slovenski sodniki in nemški časopisje.** Kdor ve, kako Slovence kratijo pravice na sodiščih po Štajerskem, moral bi se zjokati. In vendar so Nemci tako nesramni, da nam hočejo snesti še te drobtinice naših pravic. Pomer in Wastian

žalostni korifeji štajerskega nemštva, sta, kakor znano, vložila na justično ministrstvo interpelacijo, v kateri mrgoli vse polno laži in naravnost nemnih in otročjih trditvev o razmerah pri slovenskih sodiščih. No in nemški časopisje, seveda „Grazer Tagblatt“ kot največji slovenozre, zdaj tuli, da se morajo poteptati vse „pravice“, ki jih imamo Slovenci pri sodiščih in da se morajo vsi slovenski sodniki odstraniti z njihovih mest, kajti „mera je polna; brez obrambe izročen fanatično nacionalnemu Slovenstvu, ki od vseh strani prodira, ne prenese trajno tega Nemeč Spod. Štajerja. Kapljica lahko zadostuje, da povzroči izbruh nevolje, ki se že dolgo zbira. Caveant consules! Interpelacija Pomerja in Wastian je le opomin v zadnji uri za obrambo nadaljnega pospeševanja slovenskih aspiracij na justičnem polju Spod. Štajerja. Ako se temu kmalu ne odpomore, treba bo zopet enkrat čutiti, da Nemeč Spodnje Štajerske razume, da prestopi od pota pohlavnih interpelacij k energičnemu in krepkemu dejanju.“ Svetujemo Nemeč, naj se ne igrajo z ognjem, pri katerem se tako lahko osmode! Slovenska potrpežljivost je velika — kar nam je že premnogokrat škodovalo! — naposled pa se bodemo tudi naveličali vednega zatiranja! Slovenski narod bo pokazal svojim tlačiteljem, da je moč in pravica na njegovi strani in zahteval popolno enakopravnost, kakor v vseh, tako tudi v sodnih stvareh! Pa naj potem nemški barbari, ki nam odrekajo zdaj vsako eksistenčno pravico, še tako vpijejo, da ima samo nemški „Edelvolk“ pravico živeti po slovenskih deželah!

— **Slovinci! Zahtevajte povsod vožnje listke po slovensko.** „Gorenjec“ piše: Kdor je bral v zadnjih dneh oba graška časopisa „Tagespošto“ in „Tagblatt“, ta se ne more dovolj načuditi, zakaj je toliko vpitja samo zaradi tega, ker je v okolici Beljaka, ki je obkoljen od vseh strani od koroških zatiranih bratov, na postaji zahteval nekdo vožnji listek v Kranjsko goro s slovenskim imenom kraja. Ali je koroško nemštvo v nevarnosti? To menda ne! Pač pa je v nevarnosti ošabnost in napihjenost koroških Nemečev, ki so pri stoletja teptanih naših koroških bratih navajeni, da povsod na ljubo Nemeč, čeprav so ti — kakor pri železnici — nastavljeni tudi zaradi slovenskih potnikov, rabijo kolikor znajo nemščino. Žalibog ta grda navada tudi na Gorenjskem ni nepoznana, a za trdno upamo, da se bodo razmere tudi v tem oziru izpremenile. Saj vidimo povsod, kako nas zaničujejo, kako postavljajo, to posebno sedaj ob zidanju in otvoritvi nove proge. Toda mi si moramo biti v svesti, da imamo iste pravice, za svoj denar dobiti v slovenskem kraju na slovensko imevanje kraja vožnji listek, kakor ima Nemeč pri nas pravico dobiti v svojo domovino na nemško ime — listek, to pravico imamo posebno na Koroškem in ob vsej dosedanji novi progi od Trsta do Beljaka in Celovca. In če jo nam ne priznavajo sedaj, bomo do slednji in vstrajni, zahtevajmo povsod listek s slovenskim imenom kraja, in če ga ne dobimo, pritožimo se, saj so pritožne knjige. Zato bodi edin primeren odgovor na perfidnosti graških tetk: **Povsod, kjer stanujejo Slovenci v okolišu postaj, zahtevajmo slovensko vožnji list!**

— **Odlikovanja ob otvoritvi nove železnice.** Viteški križec Franc Jožefovega reda je dobil višji nadzornik avstrijskih državnih železnic Leopold Frisch; naslov in značaj sekijskega šefa je podeljen vodji železniškega stavbnega ravnateljstva, dvornemu svetniku Antonu Millemothu; zlati zaslužni križec s krono je dobil okrožni zdravnik na Jesenicah, župan dr. Fran Kogoj, župnik Ivan Piber v Bohinjski Bistrici in višji stavbni komisar avstrijskih državnih železnic, Henrik Bincer; z zlatim zaslužnim križcem so odlikovani bleški župan Jakob Peternel, župan na Gorjah, Jakob Žumer in stavbni komisar avstrijskih državnih železnic Sebastijan

Jan Jelič; srebrni zaslužni križec s krono so dobili občinska predstojnika Ivan Burja v Ribnem in Franc Arh v Bohinjski Bistrici in Anton Zupan, vodja delavcev; naslov nadzornika avstrijskih državnih železnic je pa dobil Ivan Quersch, višji revident na Jesenicah.

— **Nemške aspiracije pri novi železnici.** Nemci se silno vesele nove železnice; prepričani so, da se ž njo okrepi nemški element v Trstu in da bodo kmalu ob vsej tej železnici nemški podjetniki začeli zidati stavbišča, ki jim bodo nesla najlepše dobičke, in tako odjedali Slovencev kruh. Vse to se bo zgodilo, ako Slovenci ne bodemo pazljivi vsak trenutek! Dolžnost naših ljudi je torej, da napno vse sile, da se nam ne vgnezdijo Nemci v naše lepe pokrajine, ker potem jih ne bo mogoče več odstraniti. Zato naj nihče ne proda nobenega sveta Nemcu, slovenski podjetniki naj pa porabijo ugodno priliko in začno zidati hotele in druge potrebne stavbe, ki se jim bodo gotovo dobro rentirale, kajti naval tujcev bo od leta do leta večji. Sramotno bi bilo, če bi si dali iztrgati iz rok najlepše kraje naše domovine in gledali nato, kako si prešerni tujec pomaga na naši zemlji. Pokažimo mu, da na svoji grudi hočemo biti gospodarji le mi sami, popolnoma neodvisni, pred vsem pa v gospodarskem oziru!

— **Zastopniki tržaških Slovencev in otvoritve nove železnice.** Danes ob 6. uri zvečer prispe slavnostni vlak v Trst. Ker še ni zadoščeno opravičenim zahtevam tržaških Slovencev, oziroma ker še ni popravljena storjena jim krivica, se njih mestni zastopniki, oziroma slovenski deželni poslanci tržaškine udeležesprejema. Nadaljnje postopanje tržaških Slovencev bo odvisno od uspeha zagotovljene jim avdijence pred železniškim ministrom!

— **Poslopje c. kr. rudniške ljudske šole v Idriji** bodo letos zunaj prenovili. Nujno pripravoma ob tej priliki rudniškemu ravnateljstvu da da odstraniti samonemški napis razšolsko poslopje, ki je v posmeh slovenski Idriji. Svarimo pa, da bise namestil samonemški napis s slovensko-nemškim ali celo z nemško-slovenskim, zahtevamo izključno samo slovenski napis, ker je tudi Idrija izključno slovensko mesto. Naj se gotovi gospodje vendar zavedo svojega slovenskega oziroma slovanskega rodu! Ravno tako naj izginejo nad posamnimi razredi samonemški napisi, kakor „I. Mädchen-Classe“, „Konferenz-Zimmer“, N. N. k. k. Lehrer“ itd. Čudno, prepovedan „Med poukom je vstop prepovedan“ pa je samo slovenska, zakaj je torej en napis lahko samoslovenski, drugi pa samonemški. Kako malo se pa tudi sicer neguje narodnostni čut med mladino na tej šoli, je dokaz zadnja razstava ženskih ročnih del, kjer je kar mrgolelo samonemških napisov, kakor da je razstava kake nemške šole. Stran torej z grdim nemškutarstvom na idrijski rud. ljudski šoli!

— **Pri občinskih volitvah v Krškem** so tudi v drugem in prvem razredu zmagali naprednjaki. Klerikalci si niti blizu niso upali. Živeli napredni volilci! Slava zavednim meščanom!

— **Sarajevski nadškoof doktor Stadler** se je ponudil prevzeti škofjisko stolico v Djakovu pod pogojem, da mu bo za naslednika imenovan eden izmed treh cerkvenih dostojanstvenikov, katere bo sam predlagal. Dr. Stadler upa z bogatimi dohodki djakovske stolice poplačati svoje ogromne dolgove.

— **Promocija.** Danes je bil na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava odvetniški kandidat gosp. Tone Gosak. Čestitamo!

— **Iz justične službe.** Pisarniški predstojnik pri trgovinskem in pomorskem sodišču v Trstu Karel Kovačič je imenovan za višjega pisarniškega oficijala pri okrajnem sodišču v Bujah; pisarniški oficijal

Andrej Bastijančič v Bujah je pomeščen k trgovskemu in pomorsko-sodišču v Trstu. Kovačič je pomeščen disciplinarnim potom.

Premestitve na južni žeznici. Pristav Fran Tertinek, postajenačelnik v Vuhredu na Štajerskem je pomeščen v Ljubljano; pristav Viktor Adamič gre iz Ljubljane v Piberk; asistent Ivan Zapravnik je pomeščen iz Spodnjega ravograda na Dunaj v centralo, asistent Renat Manzani iz Postojne v Nabrežino, asistent Franc Medič Ormoža v Toblach, aspirant Franc Parizza iz Opatije v Trnovo pri Bistrici, aspirant Kafu pa iz Logatec.

Iz politične službe. Okrajni komisar Friderik grof Hardegger na lastno prošnjo stalno upokojen.

Iz davčne službe na Štajerskem. Definitiven je postal davkar Josip Stumberger. Stalna vrstna oficijala sta postala Franc Polnik in Hinko Drogenik, stalna pristava v XI. plač. razredu sta postala Josip Čepin in Karel Reich.

Premestitve na državni žeznici. Pristav Gustav Forstner Billau pride kot postajenačelnik v Bled; Ivan Zupanc je pomeščen z Jesenic v Kanal kot postajenačelnik; Pavel Jereb iz Pontebete postajni uradnik v Gorico; asistent Lovrencij Testen gre iz Ljubljane kot postajenačelnik v Podgorico; Ludovik Vencelj je pomeščen iz Trbiža kot prometni uradnik v Gorico; Ivan Mrak pride iz Loke kot postajenačelnik v Pristavo.

Šolska vest. Absolvirani učiteljski kandidat Emil Tomšič iz Ljubljane je imenovan za provizorijalnega učitelja v Šmartnem pri Ljubljani.

Mestni župnik šentjakobski. Janez Rozman obhaja v nedeljo 22. t. m. petdesetletnico svojega članstva. Farani šentjakobski so denil proslaviti ta dan s tem, da naredijo slavo, ki bo obsegala sledeče točke: V soboto, dne 21. t. m. ob polu 9. uri zvečer razsvetljava in renada v fari šentjakobski. V nedeljo, potem ob 9. uri velika pontifikalna maša v župni cerkvi sv. Jaba. Po maši poklonitev deputacij šentjakobskem župnišču. Ob polu 1. uri spreved v kočijah v hotel "Union", kjer se vrši ob 1. uri baneta v veliki dvorani. Zvečer ob 7. uri pesnica na vrtu in v veliki dvorani štela "Union".

Pri odkritju Viharjevega pomenika dne 12. avgusta t. l. se je pela slavnostna kantata v spomin Joslava Vilharja po besedah g. A. Munka, katero je uglasbil slavljencev g. Fran Ser. Vilhar. Pevsko društvo "Postojna" vabi in prosi vsa slovenska pevska društva in posamezne pevce, ki se nameravajo udeležiti slavnostnega odkritja v Postojni, da delujejo pri petju slavnostne kantate. Kantata se nahaja med F. S. Viharjevimi skladbami v III. knjigi pesem. Posamezne glasove te kantate ima podpisano pevsko društvo šentjakobski, ki bi se lahko z njimi srečali vsem onim čestitim društvom posameznim gg. pevcem, ki bi se neje oglašili naj dalje do 25. t. m. — Pevsko društvo "Postojna" v Postojni, 17. julija 1906. — Ant. Dittler, predsednik.

"Glasbeni Matici" so darovali: gospa dr. Furlanova in g. Furlan 100 K in g. dr. Kolar 200 K.

Umrli je snoč dolgoletni antiner v Sentspetrski vojašnici, ki je bil bivši "kranjski Janezom" dobro znani g. Šmuc.

Odpotovanje na vaje. Danes jutraj je pešpolk št. 27 odpotoval na vaje proti Rakeku in Uncu, kjer ostane do 20. avgusta. 21. avgusta odide proti Postojni in od tam spet v Ljubljano, kjer ostane do 25. avgusta v Vel. Laščah.

Velika plesna in vrtna veselica bo, ako ne bo deževalo v nedeljo, dne 22. julija pri "Štajercu" v Fužinah. Svirala bo šrameljska orkestracija.

Matura na kranjski gimnaziji se je vršila 17. in 18. t. m. Kandidatov je bilo 16, od katerih so bili trije odliko, eden pa ponavljalni izpit. Drugi so srednje prestali matura.

Kranjski abiturijenti pride dne 21. t. m. vrtno veselico pri P. Mayerju. Na sporedu je govor, predstava sl. moškega zbora kranjske narodne čitalnice, šaljiva pošta in godba. Po polnoči je ples v čitalniški dvorani. K obilni udeležbi vabijo abiturijenti.

Letno poročilo petrazredne dehiške šole v Kranju izkazuje za leto 1905./6. 4 stalne učiteljice, 1 provizorijno in 1 radovoljko. Število učenek je znašalo koncem šolskega leta 187.

Na gimnaziji v Novem mestu je poučevalo v preteklem šolskem letu poleg ravnatelja 12 rednih in 2 namestna učitelja. Učencev je bilo 223, po narodnosti 212 Slovencev, 1 Čeh in 10 Nemcev. I. red z odliko je dobilo 13, I. red 129, II. red 34, III. red 9 učencev. Ponavljalno skušnjo bo delalo 36, dodatno skušnjo 2 učenca. Šolnine se je plačalo 4710 K. Ustanove je uživalo 18 študentov, v skupnem znesku 3321 kron 60 vin. V poročilu se spominja ravnatelj umrlih profesorjev Skopala in dr. Pamra, katerima je posvetil toplo pisane nekrologe.

Podaljšanje brzojavne službe v Krškem. Pri c. kr. poštnem in brzojavnem uradu v Krškem se bo de od dneva 24. t. m. do 19. avgusta t. l. vršila popolna podnevna brzojavna služba.

Petrazredna ljudska in obrtno-nadaljevalna šola v Postojni je imela v preteklem šolskem letu 4 stalne, 3 provizorijne in 1 pomožno učno moč. Ljudsko šolo je obiskovalo 434 otrok, med temi 209 dečkov in 225 deklic. Na obrtno-nadaljevalni šoli je bilo 31 učencev.

Mrtvoud je zadel okoli 50-letnega Alojzija Helenija v Bujah pri Postojni pod nekim hrastom. Ko so ga našli, je bil že mrtev. Bil je doma iz Mariana v Italiji.

Odlikovana babica. Babica Marija Ferjančič v Šturjah pri Vipavi je dobila za 40letno zvesto službovanje častno svetinjno.

S Kala pri Sv. Petru na Notranjskem se nam piše: Ze davno nismo žalovali za kakim sovaščanom tako, kakor smo 11. julija, ko smo položili k večnemu počitku zemeljske ostanke Frana Kastelica, posestnika in trgovca s senom. Pokojnik zasluži kot blaga duša in vrl naprednjak, da nam ostane v vednem spominu. Da je bil rajnik priljubljen ne samo pri svojih sovaščanih, ampak tudi široko po okolici, nam spričuje njegov pogreb, ki se ga je udeležilo mnogobrojno število domačinov in tujcev, da se ni videlo takega pogreba v naši vasi že od pamtkeva. Pogreb je počastilo tudi „Košansko pevsko društvo“, ki mu je bil rajnik od začetka vnet podporni član. Pod vodstvom marljivega vodje gosp. Ivana Graha, nadučitelja v Košani, mu je zapelo dve lepi žalostinki, za kar se mu presrečno zahvaljujemo. Pokojniku pa ključemo: Nikdar ne bo prešel spomin na te in tvoja dobra dela v naši vasi. Zaluzjoči vaščani

Vlom v Hrasniku. V pisarno bistrškega rudokopa je v soboto zvečer vlomil neznan tat, ki pa se je moral zadovoljiti s tem, da je odnesel pete in prazne roke.

Slovenska zmaga ob jeziki. Kakor znano, je po hudih bojih letos prvič prišla občina Šent Ilj nad Mariborom v slovenske roke. Dogodek je tako pretresel nemško gospodo v Gradcu, da so bile volitve zaredoma razveljavljene. Sedaj je Nemcem zmanjkalo vseh nepostavnih sredstev, in vrli narodnjak, veleposestnik g. Fr. Thaler je definitivno izvoljen za župana. Nemškutarjem pa bodi v tolažbo: „Temu treba se privaditi“, sprva sicer težko gre.“

Krasen zgled krščanske ljubezni. Župnik Čerjak v Rajhenburgu je nam poslal ta-le popravek: „Sklicujoč se na § 19. tisk. zak. z dne 17. dec. 1862, drž. zak. 6 ex 1863, zahtevam z ozirom na dnevno vest, objavljeno pod zaglavjem „Krasen zgled krščanske ljubezni do svojega bližnjega v št. 159. Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in s istimi črkami nastopni stvarni popravek: 1.) Ni res, da nisem pomagal in obiskal na smrt bolnega organista; res je, da sem mu dejansko pomagal in ga obiskal. 2.) Ni res, da sem mu na smrtno posteljo v bolnišnico poslal pismo ter odpovedal službo; res je, da je bil takrat že zdrav in je pismo prejel celo po izidu iz bolnišnice; res je nadalje, da sem ravno radi njegove boleznii čakal z odpovedjo celi mesec, kajti dvomesečna odpoved, ki se je izvršila prve dni julija, bi se imela izvršiti že 1. junija, ker je bil dne 10. maja, tri tedne pred organistovo boleznijo, že sprejet organist iz Podrede za 1. avgust in je tudi odpovedal za 1. avgust službo v Podredu. 3.) Ni res, da je odpovedno pismo smrtno-neverno poslabšalo njegovo zdravje; res je, da je zdrav prejel pismo in zdrav tudi ostal. 4.) Ni res, da sem mu odpovedal službo, ker ni agitiral za dr. Korošca; res je, da ga nisem k temu silil z nobeno besedo in sem mu odpovedal službo radi njegove velike zanikrnosti v službi. 5.) Ni res, da bo organist iz Podrede opravljal pri polovični plači hlapčevska dela; res je, da dobi popolno plačo za organisko in cerkovniško službo. 6.) Ni res, da mu bom od-

vzel bero, ki se začne 1. septembra; res je, da dobi svoj pošteni delež, tretjino bire, dve tretjini pa naslednik. 7.) Ni res, da sem s to odpovedjo napravil čin, ki bi se ga moral sramovati vsak pošten človek; res je, da sem ravnal z organistom vsled med nama obstoječe pogodbe popolnoma pravično in korektno. V Rajhenburgu, dne 16. julija 1906.“

Posebno srečo je imel krojač Jožef Kokot minulo nedeljo v Šmarju pri Jelsah. V pijanosti je padel na železniški progi med tračnice, nogi pa sta mu ostali na tračnici. Kokot je zaspal. Ko je prišel vlak, se Kokot ni zbudil, a mu je k sreči metla lokomotive odnesla nogi med tračnici, tako da je šel vlak čezenj, ne da bi ga bil poškodoval in ne da bi se bil Kokot zbudil.

Nesrečen padec. Pleskar Trstenjak je v Gradcu padel visoko z lestve na tla in si pretresel možgane, da so ga morali prepeljati domov.

Predrzen tat. V nedeljo popoldne je šel v Gorici postaren mož proti pokopališču precej natrkan. Neki mladič ga je ugledal, pa je skočil k njemu in mu potegnil iz žepa denarnico s 6 K. Tat je stekel in dasi je bilo mnogo ljudi tam, ga vendar niso mogli ujeti. Pozneje ga je prijel redar. Uzmovič je 17letni Mihec Jevšek iz Gorice.

Iz Tolmina. (Veliko narodno slavlje v Tolminu). Nadalje so priglasila svojo soudeležbo sledeča društva: „Tržaško podporno in bralno društvo“, korporativno z zastavo. Pevsko društvo „Vesela“ v Skednju, korporativno. Nastopi z mešanim zborom B. „Oj planine“. Bralno in pevsko društvo v Podbrdu, korporativno. „Bralno in podporno društvo v Gorici“ se udeleži slavnosti korporativno z zastavo in bode pelo oficijalno moški zbor K. „Slovan“.

Opeknel se je neki 15letni deček v Šmartnem na Goriskem. Bil je pri ognjišču in se mu je vnel petrolej. Vsega opečenega po prsih, nogah in vratu so prepeljali v goriskoj bolnico.

V Trstu okraden Ljubljanc. Sebastijan Senčur iz Ljubljane je bil v Trstu okraden. Ko je šel prednočnim po neki ulici, stopila sta predenj dva neznanca, ki sta mu ponudila v prodaj zlato verižico. Ko so se pogajali, sta mu tatova ukradla njegovo srebrno in jo odkurila.

Trpinčenje otroka. V Trstu so našli 11letnega Josipa Adamiča priklenjenega z verigo k omari. Ko ga je zdravnik preiskal, našel je vse polno poškodb, katere je dečku prizadejal njegov oče z raznimi udarci. Nečloveškega očeta so naznanili pristojni oblasti.

Velika tatvina v Trstu. Mariju Segretu v Trstu je neznan tat vkradel v hotelu Volpič iz njegove sobe listnico, v kateri je bilo raznih vrednostnih listin za približno 3000 K. Segre se je oddaljil le 10 minut iz sobe.

Poskušen samomor učiteljice. V Trstu je skočila v morje 31letna privatna učiteljica Teodora P., a so jo mornarji rešili. Vzrok poskušene samomora pomanjkanje. Prepeljali so jo v bolnico v opazovalnico.

Iz Kopra se nam piše: Pred 14. dnevi je prinesel „Slovenec“ vest, da je v Kopru 40 abstinentov med dijaki. Dalje, da imajo svoje abstinentno društvo in za svoje znake čepice. To je laž. Vidi se sedaj, kake dopisnike ima „Slovenec“. Javnosti pa povem sedaj jaz, da je v Kopru med dijaki samo en abstinent, in ta je morebiti tudi celo društvo in ima svoje znake, akoravno ga nisem kot takega še videl. Dijaki, katere gotovo vse vsak dan vidim, bi mi gotovo kaj povedali, tako pa sem slišal samo, da eden „Ostia, mi smo kristjani“ je salato z limono.

Napad na slovenskega škola. Beneški Slovenec Alojzij Polizzo, dosedaj kanonik in profesor v Vidmu, je imenovan za škofa v Padovi. Ko je potoval na svoje mesto, ga je napadel na kolodvoru trgovec z mlekom Mullani, ker je Polizzo ustanovil deški seminar ter pokupil mleko v celi okolici.

Stara grešnica v zaporu. Policija je včeraj aretovala šele 18 let staro in zaradi raznih sleparstev predkaznovano Jero Berentinovo iz miriške občine pri Rudolfovem. Navedenka je bila pred kratkim še v zaporu z Ano Makučevo iz Burgštala št. 51 v Škofjiloki, ki je v kazenski preiskavi zaradi suma hudodelstva dvojnega zakona. Makučeva ji je natančno razložila, od kod je doma in dr. Ko je Berentinova zapustila celico, je šla v Burgštal št. 51 k Antonu Sevarju, kjer je imela Makučeva spravljeno svojo obleko, in mu začela pripovedovati, da je bila že v samostanu, sedaj pa da ji je Makučeva naročila, da ji prinese v zapor nekaj obleke in perila. Sevar je v to privolil in si je Berentinova nabrala vsega v obilici in potem odšla, a ne k Makučevi, marveč je obleko in perilo prodala, denar pa zapravila in

odšla v Ljubljano. Sevarju se je predstavila za Kendovo in so jo tudi pod tem imenom iskali. Ker jo pa ljubljanska policija že dobro pozna, so bili hitro skupaj. Navedenka je tudi na Glincah poneverila, oziroma pokradla več obleke in bo morala tudi zato sedeti. Berentinova je bila že usmiljenka, a ji ni dolgo dišala samota in je začela sleparije že v zavodu usmiljenk, potem pa pobegnila. Tako je napravila v dveh zavodih, potem pa je hodila tudi po deželi pod raznimi imeni kot usmiljenška kandidatinja in pod to pretvezo sleparila neuke ljudi, kakor najzvižejša ciganka. Sedaj je lonec poln in „nuna“ se je zopet povrnila v celico, a ne pod nadzorstvo samostanskih mater, ampak pod nadzorstvo jetniških paznikov.

Pitka v kletki. V noči od 2. na 3. junija je bilo vlomljeno, kakor smo že poročali, v trafiko ge. Kristine Weinertove na južnem kolodvoru, kjer so tatovi odnesli nekaj denarja, smotk, svačič, tobaka in poštinih znamk. Policija je po tatovih poizvedovala vsestransko, a bilo je brezuspešno. Kmalu potem pa je bilo vlomljeno v Tönniesovi pisarni in ukradenih 74 K. Še isto jutro je bil vlomitelj prijel v osebi ključarskega vajenca Jožefa Mlakarja in so pri njem dobili še okoli 50 K. Mlakar je bil pred kratkim obsojen pri deželnem sodišču na 14 mesecev ječe in mislil je, da je s tem končano. No, pa zadeva se je obrnila drugače. Policiji je te dni prišlo na uho, da je bil Mlakar tudi duša pri vlovu v trafiko ge. Weinertove in da mu je pomagal tudi ključarski vajenec Ivan Sopič, rojen 1891. leta v Mödlingu, pristojen v Gradcu pri Črnomlju. Ko je bil Sopič aretovan, se je prvotno delal nedolžnega, a ker pa slednjič ni bilo izhoda, je tatvino priznal. Oba sta slaboglasna in bode šele preiskava dognala, kaj sta že vse doprinesla. Mlakar kakor tudi Sopič znata še postati zelo nevarna vlomitelja.

Na varno je spravila mestna policija 17letnega Ivana Makutza iz St. Lenarta na Koroškem, ker je pretečeni teden nekemu delavcu v Florijanskih ulicah v stanovanju ukradel srebrno verižico in več obleke. — 39letna delavka Marija Škodova z Glinca je te dni ukradla v veži hiše „Meščanske imovine“ odvetnikovi soprogi gospe Pirčevi 30 K vreden otroški voziček in ga kmalu nato prodala pri nekem starinarju za 3 K. Tudi to je policija izsledila in jo djala pod ključ.

Mladi „junaki“. Ko sta se včeraj popoldne v Gradašči kopala dva dijaka, je prišla proti njima tolpa mladih fantalinov in proti njima streljala s flobert pištolo. Dijaka sta se naglo oblekla, se vsedla na kolesi, ki sta ju imela seboj, in šla proti „sovravniku“. Ko sta jih došla, sta jim vzela pištolo, potem pa se odpeljala k policiji in tam naznanila „junaka“ s pištolo.

Trpinčenje živali. Neki prijatelj jeraša je danes jutraj izpeljal na Sv. Petra cesti svoji ženi kokoš in jo nesel v neko žganjarijo, da bi jo zamenjal z napolnjenimi „frakoni“. Da pa žival ni po cesti kričala, jo je žganjar tako stisnil, da so šle zadej iz nje čreva, kar je opazil policijski stražnik, ki je prijatelja alkohola aretoval, kokoš so pa takoj zaklali. Žganjar je bil za svojo neusmiljenost tako obutno kaznovan, da ga ne bodo imelo več veselje kokoši nositi v žganjarijo.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 10 Hrvatov, nazaj jih je pa prišlo 40. Na Westfalsko je šlo 50 rudokopov, v Inomost jih je šlo 25, v Hirt pa 19. Na Dunaj je šlo 30 Kočevarjev, iz Zagorja pa je šlo v Kočevje 25 rudokopov.

Izgubljene in najdene reči. Zasebnica H. I. je izgubila double verižico, vredno 10 K. — Posestnik Anton Cimperman je izgubil srebrno žepno uro, vredno 50 K. — Gdč. N. K. je izgubila rožni venec iz slonove kosti s srebrnim križcem, vreden 5 K. — Gospa Roza Pavškova je izgubila zlato verižico, vredno 70 K. — Dijak Jožef Kos je izgubil, oziroma nekje pozabil srebrno žepno uro s pozlačeno verižico, vredno 30 K. — Odvetniški solicator g. Fran Dobovišek je izgubil srebrno tula-verižico z obeskom, na katerem je bilo ime „Hans“, vredno 10 K. — Jakob Tavčar je pri magistratu oddal dne 12. t. m. najdeno denarnico z vsebino 12 K 77 vin. — Kdor izmed učiteljev, ki so bili na banketu pri „Kamniti mizi“, pogreša nož s tremi klinami, naj se oglasi pri Ivanovni na Kopanju. Nož je bel in zelo lep.

Najnovije novice. — 14 delavcev je zasulo pri gradnji industrijske železnice v Triuxu. (Francija). Vsi so mrtvi. — Zaporotnike. Porotniki v Ljubnem so poslali poslanski zbornici peticijo, naj se porotnikom povrne vožnja v II. razredu ter naj dobivajo po 8 K dnevne.

Telefonska in telegrafna poročila.

Jesenice 19. julija. Velika množica ljudstva pozdravila dvorni vlak z živahnimi živjo-klici. Nemškega glasu ni bilo čuti. Nadvojvodo Ferdinanda je pozdravil deželni glavar v slovenskem in nemškem jeziku. Nadvojvoda je končal svoj govor slovenski. Predstavljani so bili župani z Jesenic, Koroške Bele in Radovljice. Slavnosti se je udeležila šolska mladina, občinski zastop jeseniški in vsa tukajšna društva. Ves trg v slovenskih zastavah

Dunaj 19. julija. Parlamentarni položaj je skrajno kritičen. Vladi se nikakor ne more posrečiti kompromis med Čehi in Nemci glede Češke in Moravske. Odsek za volilno reformo je imel danes le do polu 2. popoldne sejo, ki se je nato odgodila do jutri, da more vlada nadaljevati kompromisna pogajanja. V današnji seji je govoril posl. Gessmann zelo ostro proti Nemcem, češ, da jim krščanski socialisti ne marajo več slediti, ako bodo vztrajali pri svoji trmi. Nestrpne nemške stranke naj prevzamejo same odgovornost, ako se volilna reforma razbije ter nastopi kriza nedoglednih posledic. Tudi posl. dr. Adler je govoril ostro zoper nemške šoviniste. Končno je govoril še posl. Ciper.

Dunaj 19. julija. Poslanec dr. Šusteršič in posl. Ivčević sta bila danes pri ministrskem predsedniku ter sta protestirala proti ustanovitvi novega italijanskega mandata na Tirolskem (Dr. Šusteršič nima v teh resnih časih važnejšega posla, kakor renomirati s svojo politikom na južnem Tirolskem)

Dunaj 19. julija. Danes se je raznesla v parlamentu govorica, da vsi trije politični nemški ministri odstopijo, ker se ne morejo zadovoljiti s kompromisom, kakršnega ponuja vlada glede Češke in Moravske. Govorica ni utemeljena.

Lvov 19. julija. Lastnika glavnih petrolejskih vrecev v Bakuju, brata Nobel, sta naznanila vrhovnemu gubernatorju, da ustavita podjetje ter odpustita vseh 10 000 delavcev, ker ne moreta izpolniti njihovih zahtev.

Cetinje 19. julija. Z ozirom na vest, da so Črnogorci navalili na Vermčst in Cetinje ter se je vnel boj s turškim vojaštvom, treba je povedati nemškim časnikom, da sta imenovana kraja na črnogorskih tleh, kjer sploh ni bilo nikakega boja.

Belgrad 19. julija. Vest nemških časopisov, da si Srbija namerava najeti 130 milijonov francozov posojila v pokritje primanjkljavev, ki jih je povzročila carinska vojna z Avstrijo, je popolnoma izmišljena.

Bukarešt 19. julija. Katoliški nadškof je vložil pri naučnem ministertvu prošnjo, naj se v Bukareštu ustanovi madžarska realka, ki jo bo subvencionirala ogrska vlada.

Varšava 19. julija. Iz 4. nadstropja neke hiše so padli strelci na vojaški oddelek. Vojaki so obkolili hišo ter streljali v gornja nadstropja.

Sebastopol 19. julija. Ko se je danes vračal polkovnik, ki predseduje vojnemu sodišču, ki sodi o 59 upornih matrozih, iz sodne dvorane, vrgel je nekdo proti njemu bombo, ki pa se je razpočila v taki daljavi, da polkovnika ni zadela.

London 19. julija. Vrhovni poveljnik angleških čet v Egiptu je dobil iz Londona naročilo, naj takoj pregleda vse egiptske in sudanske garnizije ter pove, kje bi bilo treba novih čet Angleška hoče z naglico pomožiti svoje garnizije tako, da bo vsaka panislamska agitacija takoj v kali zadušena.

Borzna poročila.
„Kreditna banka v Ljubljani“
Uradni kurzi dun. borze 18. julija 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta	99-60	99-80
4 1/2% srebrna renta	99-55	99-75
4% avstr. krona renta	99-70	99-90
4% zлата	117-95	118-15
4% ogrska krona renta	95-20	95-40
4% zлата	113-40	113-60
4% posojilo dež. Kranjske	99-15	100-15
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100-50	101-50
4 1/2% Zadar	99-70	100-70
4 1/2% bos.-herc. železniško	100-40	101-40
4% posojilo 1902	99-50	100-30
4% češka dež. banka k. o.	100-85	101-85
4% ž. o.	100-10	101-10
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	105-30	106-30
4 1/2% pr.	100-20	106-70
4 1/2% zast. pisma Innerst. hranilnice	100-—	100-20
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	100-—	100-25
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100-—	101-—
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100-50	101-50
4 1/2% obl. češke ind. banke	99-90	100-—
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99-60	100-—
4% prior. dolenskih žel.	320-35	322-35
3% prior. juž. žel. kup. 1/2%	100-25	101-25
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	—	—
Srečke.		
Srečke od l. 1860 1/2	220-—	228-—
od l. 1864	279-50	281-50
tizske	155-50	157-50
zem. kred. I. emisije	285-—	292-—
II.	286-50	293-50
ogr. hip. banke	258-—	266-—
srbske a frs. 100-—	97-—	103-—
turške	163-90	164-90
Basilika srečke	22-20	24-20
Kreditne	464-—	474-—
Inomoške	79-—	8-—
Krakovske	85-—	92-—
Ljubljanske	56-—	61-50
Avstr. rdeč. križa	49-10	51-10
Ogr.	30-10	32-15
Rudolfove	58-—	63-—
Saiburške	73-—	80-—
Dunajske kom.	514-—	524-—
Delnice.		
Južne železnice	161-75	162-75
Državne železnice	671-75	672-75
Avstr.-ogr. ban. deln.	1685-—	1695-—
Avstr. kreditne banke	664-30	665-50
Ogrske	805-—	8-6-—
Zivnostenske	242-—	243-—
Premogokop v Mostu (Brüx)	683-—	685-40
Alpinske montan	572-25	573-25
Praške žel. ind. dr.	2735-—	2745-—
Rima-Muranyi	569-10	570-10
Trboveljske prem. družbe	268-—	269-50
Avstr. orožne tov. družbe	580-—	585-—
Češke sladkorne družbe	122-—	128-—
Valute.		
C. kr. cekin	11-34	11-38
20 franki	19-11	19-14
20 marke	23-47	23-55
Sovereigns	23-96	24-04
Marke	117-40	117-60
Laški bankovci	95-55	95-75
Rublji	251-—	251-75
Dolarji	4-84	5-—

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 19. julija 1906.

Termin.			
Pšenica za oktober	50 kg K	7-52	
RZ	50	6-43	
Koruzna	50	6-26	
„ maj za l. 1907	50	5-42	
Oves	50	6-59	

Efektiv.
Neizpremenjeno.

Meteorološko poročilo.
Višina nad morjem 06-2. Srednji zračni tlak 736.0 mm

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C°	Vetrovi	Nebe
18. 9. sv.	738.8	20-6	sl. jzahod	jasno	
19. 7. sj.	738.2	17-0	brezvetrno	jasno	
„ 2. pop.	736.2	29-4	sr. jzahod	jasno	

Srednja večerajna temperatura: 21.9°, normala: 19.8°. — Padavina v mm 0.0

Izjava.
Jaz podpisana Helena Tomc, posestnica v Ljubljani, Karlovska cesta št. 4, pojasnjujem z ozirom na izjavo v „Slov. Narodu“ od 17. julija t. l., da se je ta v mojem imenu priobčena izjava proti moji volji natisniti pustila po oseh, ki so kot nasprotna stranka v zadevi radi prodaje moje hiše in pomnejših transakcij prizadete.
V Ljubljani, 19. julija 1906.
2617 **Helena Tomc.**

Hotel „ILIRIJA“
Danes zvečer ob osmih **KONCERT**
muzikalnega in pevskoga društva „Vesela Sumadija“ iz Smedereva v narodni noši pod vodstvom Nikole Petrovića. Društvo je prepotovalo vso Hrvatsko, Slavonijo, Dalmacijo, Bosno, Hercegovino, Bolgarsko, Črno goro in Makedonijo.
Vstop prost.
Za mnogobrojni poset prosil **Nikola Petrović.**
2618 1

Prodajalko
izučeno v trgovini z mešanim blagom, preprosto ter z dobrimi izpričevali, sprejme takoj Anton Fatur, trgovec na Premu. 2613 1

Zidarji in delavci
se sprejmejo takoj
Pred škofijo št. 3, I. nad.

Danes vojaški koncert v grand hotelu UNION (A. Kamposch.)
Začetek ob 8. uri. Vstopnina 20 kr.

Pozor! Velika Anška slavnost se prijavi v dnevnikih.

Panorama-kosmorama
Dvorski trg št. 3 pod „Narodno kavarno“
Od dne 15. julija do 21. julija 1906:
Velesnimivo potovanje po Španskem Malaga, Gibraltar, Madrid, Sevilja, borbe z biki itd. 2616

Ferdinand Sekovanič na Bledu priporoča vsem tujcem, turistom in izletnikom izvrstno urejeno

restavracijo na najlepšem kraju na Bledu. Na razpolago je eleganten salon, prekrasen restavracijski vrt s kegliščem in več zračnih verand. Izvrstna, cena domača hrana, istrska in štajerska vina ter priznana najboljša Koslerjevo dvojno-marčno pivo. 2611-1
Poletna stanovanja za rodovine in posamezne sobe.

Aviso.
Za potrebnost c. in kr. vojaških oskrbovališč 3. voja se bo po trgovskem običaju nakupovalo in sicer:
dne 25. julija 1906 za oskrbovališče v Mariboru, dalje za podružni skladišči v Celju in Ptuj 3910, oz. 956 in 1094 kubičnih metrov trdih drva;
dne 23. julija 1906 za oskrbovališče v Celovcu 1000 kubičnih metrov mehkih drva;
dne 27. julija 1906 za oskrbovališče v Gorici 2815 kubičnih metrov trdih drva;
dne 30. julija 1906 za oskrbovališče v Ljubljani 1691 kubičnih metrov trdih drva;
dne 31. julija 1906 za oskrbovališče v Trstu 5357 kubičnih metrov trdih drva.

Kolkovane prodajne ponudbe morajo gori navedene dni najpозnejše do 10. ure dopoldne dospeti pri dotičnih oskrbovališčih. Natančne pogoje obsegata razglas in uzančni zvezek, ki sta na ogled pri imenovanih oskrbovališčih, kjer se tudi dobivata brezplačno.
V Ljubljani, 10. julija 1906. 2615-1

C. in kr. vojaško oskrbovališče.

Sprejema zavarovanja slovenskega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, kot nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt s zmanjšujočimi se vsotami.
Veak član ima po preteku petih let pravico do dividende.
„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 34,788.637-75 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 87,176.383-75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države s vseskozi slovensko narodno upravo.
Va poslanja daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnj bančni hiši v Gospodarskih ulicah št. 12.

Neznanemu g. Dušanu, Ljubljana.
Iskrena hvala!
T. v P.

Lepo stanovanje
s tremi sobami, kubinjo in kopalnico se takoj odda pri A. Sušniku na Zaloški cesti. 2380 6

Slovenski slik. akad.
bi počeval slikanje in risanje čez velike počitnice za stanovanje s celo oskrbo ali naslikal dva portreta ali kaj drugega primernega.
Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“. 2584 2

Pozor, kolarji!
Dobro idoča
kolarska obrt
brez konkurence, se vsled družinskih razmer takoj proda na Jesenicah št. 30 na Gorenjskem. 2585-2

Za žago na bencinov motor se išče

žagar
ki zna delati tudi s brastovino.
Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“. 2554-3

Motor
čisto nov, ki se lahko brez stroškov pritrdi na vsako navadno kolo, 1 1/2 PH, 27 kg težak, vozi 40 km na uro, rabi malo bencina, vozi izborna brez vsake napake, se s kolesom ali brez kolesa zaradi boleznih prav ceno proda.
Kje — pove upravnistvo „Slov. Naroda“. 2608

Učenca
z dobrimi izpričevali in iz poštene meščanske rodbine sprejme takoj trgova vna z mešanim blagom 2588 2
M. ELSNER v Litiji.

Prodajalko
sprejme takoj 2558-3
JAKOB ZALAZNIK
na Starem trgu v Ljubljani.

Velika trgovina
z manufakturnim, špicerijskim in železnim blagom, v cvetočem stanju, se takoj proda.
Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“. 2586 2

Odda se
v pritličju nove Regallyjeve hiše v Miklošičevih ulicah ležeč prostor, obsegajoč
tri sobe
ki so zlasti pripravne za kako pisarno.
Pojasnila se dobe pri odvetniku dr. Božidarju Vodušku v Sodnijskih ulicah ali pa pri lastniku hiše v Bertholdovi hiši v Sodnijskih ulicah. 2593-2

Oddajo se
za avgustov in novembrov termin
pisarniški, društveni in trgovinski prostori kakor tudi
kleti, skladišča ter mala in velika stanovanja.
Več se poizve v pisarni Deghenghi, Kolizej. 2574-2

PRIHRANITE SI MNOGO CASI IN NOVCEV.
pridobite prejšnje moči, ako živiate namesto drugih izdelkov
ZELEZNATO VINO
LEKARNARJA PICCOLI-JA v LJUBLJANI, katere ima v 100 gramih 113 miligramov železa
III 3780-5

Ces. kr. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.
Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal, Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. 05 m zjutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. Ob 7. uri 10 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selztal, Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejcevič, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. 40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florenco, Rim, Beljak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregenz, Zeneva, Pariz, Dunaj — Ob 4. uri 10 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejcevič, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.) — Proga v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo-Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. 07 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Beljak. Ob 7. uri 09 m Inomost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak z Dunaja, Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Budejcevič, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenz, Inomost, Zell, jezero, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selztala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla, Benetke, Milana, Florenco, Rima. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Solnograda na Dunaj, čez Klein-Reifling iz Steyra, Linc, Budejcevič, Plzna, Marijinih varov, Heba, Francov varov, Prago, Lipskega. — Ob 13. uri 37 m ponoči osebni vlak s Trbiža od 3. junija do 9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — Proga iz Novoga mesta in Kočevja. Ob 8. uri 44 m zjutraj osebni vlak iz Novoga mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže-Toplice, Novoga mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Dunaj-Ljubljana drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. zjutraj, 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Instrukcija
sprejme abiturijent.
Ponudbe na upravnistvo „Slov. Naroda“.

Stalni krajevni agent
zmožni nemškega jezika, se sprejme za prodajo v Avstriji dovoljenih stvari.
Ponudbe pod „Merkur“, Br. Neugasse 20.

Pisalna miza
za dve ali več oseb, dobro obrabljena, pripravna za komptuarske namene, kupi. — Ponudbe na upravn. „Slov. Naroda“.

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOŠLIKARJA, SLIKARJA NAČISOV IN OKBOV
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6. Igrališne ulice št. 6. — Telefon št. 154.

Sprejme se takoj trgovsko brazen, vojaščinne prost mlad mo
ki mora biti popolnoma zmožen, venščine in nemščine v govoru in pisanju znati stenografiirati.
Naslov pove uprav. „Slov. Naroda“.

Ura z verižico
za samo K 2.—
Zaradi nakupa velike množine ur razpošilja zijaška razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi 3letna rančija. — Po povzetju razpošiljalnice.
Prusko-šlezjska razpošiljalnica
F. WINDISCH v Krakovu U 3
NB. Za neugajajoče denar nazaj.

Pomočnika ali prodajalko
za špicerijo, manufakturno in železnico sprejme takoj ali čez mesec dni na več na delu. Starejše osebe, ki imajo večletne službe, imajo prednost. Sprejme se tudi vajenec.
Natančne ponudbe z zahtevo poslati, je poslati na naslov, ki ga po upravn. „Slov. Naroda“.